

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

7 février 2004

PROPOSITION DE LOI**améliorant la position de la victime en cas
de remise en liberté**(déposée par MM. Servais Verherstraeten,
Tony Van Parys et Jo Vandeurzen)
_____**SOMMAIRE**

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	13

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

7 februari 2004

WETSVOORSTEL**tot verbetering van de positie van het
slachtoffer in geval van invrijheidstelling**(ingediend door de heren
Servais Verherstraeten, Tony Van Parys
en Jo Vandeurzen)
_____**INHOUD**

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	13

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)

CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)

CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)

PLEN : Séance plénière

COM : Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)

CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)

CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)

PLEN : Plenum

COM : Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : publications@laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

Les auteurs soulignent qu'à l'heure actuelle, les droits de la victime sont uniquement réglés en cas de libération conditionnelle de l'auteur d'une infraction et dans le cadre de la loi relative au placement provisoire de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction.

En déposant la présente proposition de loi, les auteurs entendent régler la situation des victimes d'infractions portant atteinte à l'intégrité sexuelle, physique ou psychique dans les autres cas de remise en liberté. Les victimes doivent néanmoins justifier d'un intérêt direct et légitime. C'est le ministère public qui appréciera cet intérêt. Les victimes doivent également avoir exprimé le souhait d'être tenues informées de la remise en liberté et éventuellement d'imposer, dans leur intérêt, certaines conditions à la personne libérée.

SAMENVATTING

De indieners wijzen op het feit dat de rechten van de slachtoffers momenteel enkel worden geregeld in geval van voorwaardelijke invrijheidstelling van de dader van een misdrijf en in het kader van de wet betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

Met dit voorstel willen de indieners de toestand van de slachtoffers van misdrijven die een aantasting inhouden van de seksuele, fysieke of psychische integriteit regelen in de andere gevallen van invrijheidstelling. De slachtoffers moeten wel een legitiem en direct belang hebben. Het openbaar ministerie zal dit belang beoordelen. De slachtoffers moeten ook het verzoek hebben geuit om op de hoogte te worden gehouden van de invrijheidsstelling en eventueel om bepaalde voorwaarden in hun belang aan de invrijheidgestelde persoon op te leggen.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

À l'heure actuelle, la loi impose d'informer les victimes uniquement en cas de libération conditionnelle de l'auteur d'une infraction et dans le cadre de la loi relative au placement provisoire de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction.

La loi du 5 mars 1998 relative à la libération conditionnelle et la loi du 18 mars 1998 instituant les commissions de libération conditionnelle non seulement règlent l'information de la victime concernant l'octroi ou la révocation d'une libération conditionnelle, mais prévoient également que la victime peut demander que des conditions particulières soient imposées pour la libération de l'auteur, voire, dans certains cas, demander à être entendue par la commission de libération conditionnelle.

Malheureusement, il n'existe toujours pas de cadre juridique réglant les droits des victimes dans les autres cas de remise en liberté. La plupart des décisions relatives au parcours carcéral des auteurs sont ainsi ignorées des victimes, avec pour conséquence que certaines d'entre elles peuvent brusquement être confrontées à un moment donné à l'auteur des faits, qu'elles croyaient toujours en détention.

Ainsi, il arrive qu'une victime soit effectivement informée de la libération conditionnelle de l'auteur, mais non de son congé pénitentiaire ou de sa libération sous surveillance électronique.

Dans le cas d'une mise en liberté provisoire – une mesure fréquemment appliquée en pratique en raison de la surpopulation carcérale –, la victime n'est pas davantage informée.

Un projet pilote est actuellement mené dans l'arrondissement judiciaire de Gand sur l'information des victimes en cas de liberté sous condition de suspects et de mise en liberté à l'essai de personnes internées.

À la demande de la ministre qui a la Justice dans ses attributions, ce projet pilote devrait être étendu à tous les ressorts du pays, mais les procureurs généraux de Bruxelles et de Liège ont décidé d'attendre l'élaboration d'un cadre légal avant de donner des instructions en ce sens aux parquets de leur ressort.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Momenteel verplicht de wet het informeren van de slachtoffers enkel in het geval van voorwaardelijke invrijheidstelling van de dader van een misdrijf en in het kader van de wet betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

De wetten van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en van 18 maart 1998 tot instelling van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling regelen niet alleen de mededeling aan het slachtoffer van de toekenning of de herroeping van een voorwaardelijke invrijheidstelling maar bepalen ook dat het slachtoffer bijzondere voorwaarden voor invrijheidstelling van zijn dader kan vragen en in sommige omstandigheden zelfs kan gehoord worden door de commissie VI.

Spijtig genoeg bestaat er met betrekking tot de andere gevallen van invrijheidstelling nog steeds geen wettelijk kader dat de rechten van de slachtoffers regelt. De meeste beslissingen inzake het detentietraject van daders blijven aldus onbekend voor de slachtoffers waardoor sommige slachtoffers op een gegeven moment onverwachts geconfronteerd worden met hun dader waarvan zij dachten dat deze nog steeds in de gevangenis opgesloten was.

Zo gebeurt het dat een slachtoffer wel op de hoogte wordt gesteld van de voorwaardelijke invrijheidstelling van zijn dader maar niet van zijn penitentiair verloop of van zijn vrijlating onder elektronisch toezicht.

Ook bij een voorlopige invrijheidstelling – een maatregel die in de praktijk wegens de overbevolking van de gevangenen – veel toegepast wordt, krijgt het slachtoffer geen informatie.

In het rechtsgebied Gent loopt momenteel wel een proefproject inzake het informeren van slachtoffers bij vrijheid onder voorwaarden van verdachten en bij invrijheidstelling op proef van geïnterneerden.

Op vraag van de minister bevoegd voor Justitie zou dit pilootproject moeten uitgebreid worden naar elk ressort van het land maar de procureurs-generaal van Brussel en Luik beslisten een wettelijk kader af te wachten alvorens instructies te geven aan de parketten van hun rechtsgebied.

Les recommandations du Forum national pour une politique en faveur des victimes du 29 avril 2004 vont dans le même sens et demandent que «soit fixé d'urgence un cadre légal précis et cohérent déterminant les droits des victimes dans toutes les hypothèses de remise en liberté».

Le Forum propose par ailleurs de «régler la position de la victime dans les différentes hypothèses de remise en liberté d'une personne condamnée, internée ou détenue préventivement».

Soucieux de répondre à ces aspirations, nous proposons de créer un cadre légal permettant d'informer les victimes d'une infraction sur d'autres aspects du parcours carcéral, comme le début de la détention, le congé pénitentiaire, la surveillance électronique, la mise en liberté provisoire, la liberté sous condition, la semi-liberté, etc.

Quelles sont les victimes concernées?

Les victimes ne pourront pas toutes demander à être entendues sur les conditions à imposer ou à être informées.

Les trois conditions suivantes doivent être réunies cumulativement:

- a) avoir été victime d'une infraction portant atteinte à l'intégrité sexuelle, physique ou psychique;
- b) être une victime au sens de la loi relative à la libération conditionnelle, c'est-à-dire que la victime doit avoir un intérêt direct et légitime;
- c) formuler expressément la demande d'être entendu.

** Le droit d'informer*

Cette réglementation est également calquée sur la procédure qui doit être suivie dans le cadre de la libération conditionnelle.

La victime a la possibilité de transmettre à l'agent du Service des Maisons de Justice des informations sur les conditions particulières qui devraient éventuellement être imposées dans son intérêt au moment de la libération de l'auteur.

De aanbevelingen van het Nationaal Forum voor Slachtofferbeleid van 29 april 2004 laten eenzelfde geluid horen en vragen dat er «dringend een nauwkeurig en coherent wettelijk kader wordt gecreëerd dat de rechten van de slachtoffers in alle gevallen van invrijheidstelling bepaalt».

Verder stelt het Forum voor «de positie van het slachtoffer in de verschillende gevallen van invrijheidstelling van een veroordeelde, geïnterneerde of van een verdachte die in voorlopige hechtenis wordt gehouden» te regelen.

De indieners komen aan deze verzuchtingen tegemoet en willen met dit wetsvoorstel dan ook een wettelijk kader creëren teneinde de slachtoffers van een misdrijf informatie te geven over andere aspecten van het detentieverloop zoals het begin van de detentie, het penitentiair verlof, het elektronisch toezicht, de voorlopige invrijheidstelling, de vrijheid onder voorwaarden, de halve vrijheid,...

Welke slachtoffers komen hiervoor in aanmerking?

Niet elk slachtoffer komt in aanmerking om bevestigd te worden over de op te leggen voorwaarden of om geïnformeerd te worden.

Cumulatief moet aan de volgende drie voorwaarden voldaan zijn:

- a) enkel personen die het slachtoffer zijn van misdrijven die een aantasting inhouden van de seksuele, fysieke of psychische integriteit;
- b) enkel het slachtoffer zoals de wet op de voorwaardelijke invrijheidstelling het definieert, dit wil zeggen het slachtoffer moet een legitiem en direct belang hebben;
- c) het slachtoffer moet uitdrukkelijk het verzoek uiten om bevestigd te worden.

** Het recht om informatie te geven*

Deze regeling heeft zich gespiegeld aan de procedure die moet gevolgd worden bij de voorwaardelijke invrijheidstelling.

Het slachtoffer heeft de mogelijkheid aan de ambtenaar van de Dienst Justitiehuisen belast met het slachtofferonthaal informatie door te geven over de bijzondere voorwaarden die eventueel in zijn belang zouden moeten opgelegd worden bij de vrijlating van de dader.

** Le droit d'être informé*

La proposition de loi prévoit que la victime peut être informée dans les cas suivants:

- le début de l'exécution de la peine;
- la permission de sortie, le congé pénitentiaire, la semi-liberté, la surveillance électronique, la mise en liberté provisoire, la mise en liberté à l'essai, la liberté sous condition, le retrait de cette mesure et la modification des conditions particulières;
- le décès;
- la fin de la peine;
- l'évasion et la réincarcération;
- la soustraction à l'exécution de la peine ou de la mesure;
- le transfèrement interétatique;
- l'expulsion;
- la mise en liberté définitive dans le cadre de l'internement.

Nous allons ainsi plus loin que le projet de loi relatif au renforcement du contrôle des détenus condamnés qui quittent la prison, à l'amélioration du statut de la victime quand l'auteur quitte la prison et à l'optimisation de la capacité carcérale¹ du ministre de la Justice de l'époque, Marc Verwilghen. La présente proposition de loi règle en effet aussi la position de la victime en cas de libération d'un suspect qui se trouvait en détention préventive et en cas de mise en liberté à l'essai d'une personne internée.

Par souci d'exhaustivité, il convient de faire observer que les futurs tribunaux d'exécution des peines se verront attribuer d'importantes compétences en matière d'information des victimes et de fixation de conditions dans l'intérêt de ces victimes. Il est cependant fort probable qu'il faudra encore attendre un certain temps avant que ces tribunaux d'exécution des peines soient créés et, *a fortiori*, puissent fonctionner efficacement.

C'est la raison pour laquelle il est extrêmement important de régler dès à présent de manière détaillée la position de la victime.

¹ Doc.Chambre, DOC 50 1521/001.

** Het recht om te worden geïnformeerd*

Het wetsvoorstel bepaalt dat in de volgende gevallen het slachtoffer kan worden geïnformeerd:

- het begin van de strafuitvoering;
- de uitgangsvergunning, het penitentiair verlof, de halve vrijheid, het elektronisch toezicht, de voorlopige invrijheidstelling, invrijheidstelling op proef, de vrijheid onder voorwaarden, de intrekking van deze maatregel en de wijziging van de bijzondere voorwaarden;
- het overlijden;
- het strafeinde;
- de ontvluchting en de wederopsluiting;
- de onttrekking aan de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel;
- tussenstaatse overbrengingen;
- uitwijzingen;
- definitieve invrijheidstelling in het kader van internering.

Hierbij gaan we verder dan het wetsontwerp inzake de verscherping van de controle van veroordeelde gedetineerden die de gevangenis verlaten, inzake de verbetering van de positie van het slachtoffer wanneer de dader de gevangenis verlaat en inzake de optimalisering van de penitentiaire capaciteit¹ van toenmalig minister van Justitie Verwilghen. Dit voorstel regelt immers ook de positie van het slachtoffer bij de vrijlating van een verdachte die zich in voorlopige hechtenis bevond en bij de invrijheidstelling op proef van een geïnterneerde.

Volledigheidshalve moet nog opgemerkt worden dat de toekomstige strafuitvoeringsrechtbanken belangrijke bevoegdheden zullen krijgen inzake de informatieverbreiding naar de slachtoffers toe en het opleggen van voorwaarden in het belang van deze slachtoffers. Maar heel waarschijnlijk zal de oprichting en de efficiënte werking van deze strafuitvoeringsrechtbanken nog een tijdje op zich laten wachten.

Daarom is het uitermate belangrijk de positie van het slachtoffer nu reeds in detail te regelen.

¹ Parl. St. Kamer, DOC 50 1521/001.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

Cet article définit les différentes modalités de sortie de prison ou d'établissement pouvant donner lieu à une information de la victime et à l'application de conditions dans l'intérêt de celle-ci.

Cet article dresse également un relevé de toutes les décisions et de tous les événements qui peuvent être communiqués à la victime ou à l'occasion desquels la victime peut demander que des conditions particulières soient imposées dans son intérêt.

La définition de la notion de «victime» est reprise textuellement de la loi relative à la libération conditionnelle.

Art. 3

Contrairement à ce que prévoit la loi relative à la libération conditionnelle, l'intérêt direct et légitime de la victime est apprécié par le ministère public, qui est le mieux placé à cet effet.

Pour apprécier cette notion, le parquet peut s'inspirer de la jurisprudence développée en la matière par les commissions de libération conditionnelle.

Art. 4

Les victimes ne pourront pas toutes demander à être informées ou entendues en ce qui concerne les conditions à imposer, dans leur intérêt, à l'auteur. Outre qu'une généralisation de cette mesure serait impossible dans la pratique (charge de travail), il n'est pas nécessaire d'y associer chaque victime.

La proposition fixe certaines limites à l'obligation d'entendre et d'informer la victime:

1° seules les victimes associées à la procédure prévue en matière de libération conditionnelle seront admises. Deux nouvelles catégories y sont toutefois ajoutées:

a) les victimes d'«atteintes aux mineurs, aux incapables et à la famille». Ces nouvelles qualifications d'infractions ont été insérées par l'article 31 de la loi du 28 novembre 2000 relative à la protection pénale des mineurs;

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

Dit artikel geeft de definitie van de vormen waaronder gedetineerden de gevangenis of de inrichting kunnen verlaten en die aanleiding kunnen geven tot het op de hoogte brengen van het slachtoffer of het opleggen van voorwaarden in het belang van het slachtoffer.

Dit artikel geeft ook een overzicht van alle beslissingen of gebeurtenissen die aan het slachtoffer kunnen meegedeeld worden of waarbij het slachtoffer kan verzoeken bijzondere voorwaarden in zijn belang op te leggen.

De definitie van het begrip «slachtoffer» werd integraal overgenomen uit de wet op de voorwaardelijke invrijheidstelling.

Art. 3

Het legitiem en direct belang van het slachtoffer wordt – en dit in tegenstelling tot de wet op de voorwaardelijke invrijheidstelling – beoordeeld door het openbaar ministerie, dat hiervoor het best geplaatst is.

Het parket kan zich voor de beoordeling van dit begrip richten op de rechtspraak die de betreffende commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling ter zake hebben ontwikkeld.

Art. 4

Niet elk slachtoffer zal in aanmerking komen om geïnformeerd of bevestigd te worden over de voorwaarden die in zijn belang aan de dader kunnen worden opgelegd. Dit zou in de praktijk (werklast) niet haalbaar zijn en bovendien is het niet noodzakelijk elk slachtoffer hierbij te betrekken.

Het voorstel stelt aan de bevestiging van en aan de informatieplicht naar het slachtoffer toe grenzen:

1° alleen die slachtoffers die ook in het kader van de procedure op de voorwaardelijke invrijheidstelling worden betrokken, worden toegelaten. Er wordt evenwel twee categorieën aan toegevoegd:

a) slachtoffers van de «aantasting van de persoon van minderjarigen, van onbekwamen en van het gezin». Deze nieuwe delictomschrijvingen werden ingevoegd bij artikel 31 van de Wet van 28 november 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen;

b) les victimes de harcèlement.

Par ailleurs, à l'inverse de ce que prévoit la loi relative à la libération conditionnelle, il est prévu d'entendre également les victimes qui n'ont pas gardé de lésions permanentes à la suite des coups et blessures volontaires et du vol avec violence et menace.

Concrètement, seules les infractions portant atteinte à l'intégrité sexuelle, physique ou psychique entrent en ligne de compte, c'est-à-dire:

- le viol et l'attentat à la pudeur;
- la corruption de la jeunesse, la prostitution ou l'outrage public aux bonnes mœurs envers ou avec des victimes mineures;
- la prise d'otage;
- les homicides ou tentatives d'homicide;
- les coups et blessures volontaires ou l'administration de substances entraînant ou non la mort;
- la négligence intentionnelle;
- le vol avec violence et menace entraînant la mort ou une lésion permanente;
- l'entrave volontaire de la circulation entraînant des morts ou des blessés;
- l'atteinte aux mineurs, aux incapables et à la famille;
- le harcèlement.

2° La définition de la notion de «victime» a été reprise textuellement de la loi relative à la libération conditionnelle. À l'inverse de ce que prévoit la loi relative à la libération conditionnelle, l'intérêt direct et légitime de la victime est apprécié par le ministère public, qui est le mieux placé à cet effet.

3° La victime doit en faire la demande expresse par la voie d'une déclaration écrite transmise au fonctionnaire du Service des Maisons de Justice chargé de l'accueil des victimes ou d'une déclaration écrite auprès des services de police.

Les victimes ne sont immédiatement informées de l'enfermement que si les trois conditions précitées sont remplies de façon cumulative.

Les victimes qui ne sont connues que dans le courant de la détention ou de l'incarcération sont immédiatement informées du fait que la peine est déjà en cours d'exécution. Elles seront invitées par le service d'accueil des victimes auprès des parquets afin de recueillir des informations concernant les éventuelles conditions particulières à imposer dans leur intérêt.

b) slachtoffers van belaging.

Verder worden, in tegenstelling tot de wet op de voorwaardelijke invrijheidstelling, ook de slachtoffers bevraagd die geen blijvend letsel hebben overgehouden aan de opzettelijke slagen en verwondingen en aan de diefstal met geweld en bedreiging.

Concreet worden enkel de misdrijven weerhouden die een aantasting inhouden van de seksuele, fysieke of psychische integriteit, zijnde:

- verkrachting en aanranding van de eerbaarheid;
- bederf van de jeugd, prostitutie of openbare zedenschennis ten aanzien van of met minderjarige slachtoffers;
- gijzeling;
- levensdelicten of pogingen daartoe;
- opzettelijke slagen en verwondingen of toedienen van stoffen die al dan niet de dood tot gevolg hebben;
- opzettelijke verwaarlozing;
- diefstal met geweld en bedreiging die al dan niet de dood tot gevolg hebben;
- kwaadwillige belemmering van het verkeer met doden of gewonden tot gevolg;
- aantasting van de persoon van minderjarigen, van onbekwamen en van het gezin;
- belaging.

2° De definitie van het begrip «slachtoffer» werd integraal overgenomen uit de wet op de voorwaardelijke invrijheidstelling. In tegenstelling tot de wet op de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt het legitiem en direct belang van het slachtoffer beoordeeld door het openbaar ministerie, dat hiervoor het best geplaatst is.

3° Het slachtoffer moet hier uitdrukkelijk om verzoeken door middel van een schriftelijke verklaring overgemaakt aan een ambtenaar van de Dienst Justitiehuisen belast met het slachtofferonthaal of door middel van een schriftelijke verklaring bij de politiediensten.

Enkel wanneer cumulatief aan de drie hoger genoemde voorwaarden is voldaan, worden de slachtoffers onmiddellijk op de hoogte gebracht van de insluiting.

Slachtoffers die pas in de loop van de detentie of de aanhouding bekend raken, worden onmiddellijk in kennis gesteld van het feit dat de straf reeds in uitvoering is. Zij zullen dan uitgenodigd worden door de dienst slachtofferonthaal bij de parketten teneinde de inlichtingen in te winnen over de eventueel in zijn belang op te leggen bijzondere voorwaarden.

Lorsqu'une victime ne souhaite pas (plus) être informée du fait que son auteur peut quitter la prison, on en prend acte. Mais la victime peut reconsidérer sa position.

Si la victime ne souhaite pas être informée, il reste deux possibilités: soit la victime souhaite voir imposer, en cas d'élargissement éventuel, des conditions particulières en ce qui la concerne, soit elle ne le souhaite pas. La décision de ne pas fournir d'information lors d'une première consultation n'est pas irrévocable. La victime peut toujours prendre l'initiative de communiquer des informations à l'assistant de justice pendant la détention. Lorsque la victime souhaite subitement être informée du fait que l'auteur peut quitter la prison, on en prend acte et son choix est communiqué à l'établissement pénitentiaire. La victime peut toujours revenir sur son choix.

Que fait-on des informations communiquées par des victimes? On les transmet toujours dans les meilleurs délais au directeur de l'établissement pénitentiaire, à la commission de défense sociale compétente ou au juge d'instruction – chambre du conseil ou chambre des mises en accusation, selon le cas. Ceux-ci devront prendre également ces données en considération pour fixer les conditions particulières éventuellement liées à une libération.

Cet article permet donc que les victimes soient informées du commencement de l'exécution de la peine. Mais si l'auteur se soustrait à l'exécution de la peine, les victimes attendraient en vain un signal de l'assistant de justice. C'est la raison pour laquelle le § 5 prévoit que la victime est avertie si l'auteur est en fuite (et qu'il fait donc l'objet d'un signalement). Il en va de même lorsque la personne détenue est en fuite.

Le dernier paragraphe oblige le directeur de l'établissement pénitentiaire à communiquer à l'auteur l'identité (et non l'adresse) des victimes qui veulent être tenues au courant d'un éventuel élargissement. L'identité des victimes qui ont uniquement communiqué des conditions les concernant ne sera pas dévoilée. Dans la législation relative à la libération conditionnelle également, les victimes qui souhaitent être associées à la procédure doivent se faire connaître. Cependant, les conditions sont beaucoup plus strictes dans ce cadre: l'identité et l'adresse des victimes sont connues, l'auteur connaît les souhaits de la victime, la victime et l'auteur sont confrontés dans une procédure contradictoire.

Wanneer een slachtoffer niet (meer) op de hoogte wenst te worden gebracht van het feit dat zijn dader de gevangenis mag verlaten, wordt hiervan akte genomen. Maar het slachtoffer kan zijn mening steeds herzien.

Indien het slachtoffer niet wenst geïnformeerd te worden, blijven er twee mogelijkheden: het slachtoffer wenst wel of geen slachtoffergerichte voorwaarden opgelegd te zien bij een eventuele vrijlating. De beslissing om bij een eerste bevraging geen informatie te verschaffen, is niet onherroepelijk. Het slachtoffer kan in de loop van de detentie steeds op eigen initiatief informatie overmaken aan de justitieassistent. Wanneer het slachtoffer opeens wel op de hoogte wenst te worden gebracht van het feit dat zijn dader de gevangenis mag verlaten, wordt van deze keuze akte genomen en overgemaakt naar de straf-inrichting. Het slachtoffer kan steeds terugkomen op deze keuze.

Wat gebeurt er met de informatie die slachtoffers meegeven? Deze wordt altijd zo snel mogelijk overgemaakt aan de directeur van de strafinrichting, aan de betrokken commissie tot bescherming van de maatschappij of aan de onderzoeksrechter – raadkamer of kamer van inbeschuldigingstelling naar gelang het geval —. Zij zullen deze gegevens mee in ogenschouw moeten nemen bij het bepalen van de bijzondere voorwaarden die eventueel aan een vrijlating worden verbonden.

Dit artikel maakt het dus mogelijk dat slachtoffers op de hoogte worden gebracht van het begin van de strafuitvoering, internering of aanhouding door de onderzoeksrechter. Maar wanneer de dader zich onttrekt aan de tenuitvoerlegging zouden slachtoffers tevergeefs zitten wachten op een signaal van de justitieassistent. Daarom voorziet de vijfde paragraaf in een verwittiging van het slachtoffer voor die ontvluchte (en dus geseinde) daders. Hetzelfde geldt wanneer de aangehouden persoon voortvluchtig is.

De laatste paragraaf verplicht de directeur van de strafinrichting de identiteit (en niet het adres) van de slachtoffers die op de hoogte willen gehouden worden van een eventuele vrijlating, mee te delen aan de dader. De identiteit van slachtoffers die alleen slachtoffergerichte voorwaarden hebben meegedeeld, zal niet worden kenbaar gemaakt. Ook in de wetgeving op de voorwaardelijke invrijheidstelling moeten slachtoffers zich kenbaar maken indien ze wensen betrokken te worden in de procedure. Daar zijn de eisen echter veel strenger: de identiteit en het adres van de slachtoffers is gekend, de dader kent de wensen van het slachtoffer, slachtoffer en dader worden met elkaar geconfronteerd in een tegensprekelijke procedure.

Art. 5

Les victimes qui souhaitent (encore) être tenues au courant du fait que l'auteur peut quitter la prison, sont informées de la nature de la mesure et du fait que cette mesure sera exécutée prochainement.

Le ministre qui a la Justice dans ses attributions en informe la victime en temps utile et, au plus tard, avant la sortie de prison.

En pratique, cela signifie que la victime doit être informée au moins deux jours ouvrables avant que l'auteur quitte l'établissement pénitentiaire.

Dans le cadre de la détention préventive, la victime est avertie le jour de la notification, à la personne détenue, de sa libération. En tout cas, la victime doit en être informée avant la libération effective ou immédiatement après celle-ci.

S'agissant des modalités pratiques, cette notification doit s'effectuer au moins par lettre. Outre cette notification écrite, la victime peut être informée d'une autre manière, compte tenu de la gravité de la situation, de l'état psychique de la victime ou de la rapidité de la mesure.

Il sera souvent fait usage de cette possibilité au terme de la détention préventive, parce que cette mesure a généralement un effet immédiat.

La date exacte et la durée précise de la mesure, le lieu de l'élargissement et le lieu de l'exécution de la peine ne doivent jamais être révélés afin de préserver la vie privée de l'auteur et de prévenir d'éventuelles atteintes à son intégrité physique.

Art. 6

Il va de soi que toute modification des conditions concernant la victime doit être communiquée à la victime lorsque cette modification intervient pendant l'exécution d'une mesure déterminée.

Il est en outre absurde d'informer la victime de l'octroi, par exemple, d'un congé pénitentiaire systématique ou d'une mise en liberté provisoire si elle reste sans nouvelle du déroulement éventuellement défavorable de ces mesures.

Art. 5

Slachtoffers die (nog) wensen op de hoogte gebracht te worden van het feit dat de dader de gevangenis mag verlaten, worden in kennis gesteld van de aard van de maatregel en van het feit dat die maatregel binnenkort zal worden uitgevoerd.

De minister bevoegd voor Justitie stelt het slachtoffer tijdig en uiterlijk voor de vrijlating uit de gevangenis van dit feit op de hoogte.

In de praktijk betekent dit dat het slachtoffer ten minste twee werkdagen voor het verlaten van de straf-inrichting van dit feit op de hoogte moet gebracht worden.

In het kader van de voorlopige hechtenis wordt het slachtoffer verwittigd op de dag van de kennisgeving van de vrijlating aan de aangehouden persoon. In elk geval moet dit gebeuren vóór de effectieve vrijlating van deze persoon of onmiddellijk erna.

Wat de nadere regelen betreft, moet deze kennisgeving minstens per brief gebeuren. Naast deze schriftelijke kennisgeving kan het slachtoffer op een andere wijze bericht worden, gelet op de ernst van de situatie, de psychische toestand van het slachtoffer of de snelheid waarmee de maatregel genomen wordt.

Van deze mogelijkheid zal vaak gebruik gemaakt worden bij het einde van de voorlopige hechtenis omdat deze maatregel meestal onmiddellijk ingaat.

De exacte datum en de exacte duur van de maatregel, de plaats van vrijlating en de plaats van uitvoering mag nooit worden meegedeeld. Dit om de privacy van de dader te beschermen en om eventuele inbreuken op de fysieke integriteit te voorkomen.

Art. 6

Uiteraard moet elke wijziging in de slachtoffergerichte voorwaarden worden meegedeeld aan het slachtoffer wanneer het een wijziging betreft die zich voordoet tijdens de uitvoering van een bepaalde maatregel.

Het heeft ook geen zin het slachtoffer op de hoogte te brengen van bijvoorbeeld de toekenning van een systematisch penitentiair verlof of een voorlopige invrijheidstelling wanneer hij of zij zonder nieuws blijft over het eventuele ongunstige verloop van deze maatregelen.

Il est donc important que la victime sache que telle ou telle mesure a été retirée.

Le retrait de la mesure ne signifie pas nécessairement que l'auteur est réincarcéré. Il peut être en fuite. La victime en sera informée ainsi que du moment où il est repris et réincarcéré.

Cette disposition oblige l'établissement pénitentiaire à informer également la victime de la fuite de l'auteur.

À l'instar de ce qui est prévu à l'article 5, le ministre qui a la Justice dans ses attributions informe la victime de ces faits en temps opportun et, au plus tard, avant l'entrée en vigueur des mesures.

Art. 7

Bien que ces situations soient plutôt exceptionnelles, la loi proposée doit également permettre que les victimes soient informées lorsque l'auteur des faits qu'elles ont subis est libéré à la fin de sa peine ou s'il décède en prison. Il va de soi qu'aucun détail n'est communiqué concernant les circonstances du décès.

En ce qui concerne les modalités d'information de la victime, il est renvoyé aux dispositions de l'article 5.

Art. 8

Il est hors de question que des victimes fassent un usage abusif des informations qu'elles reçoivent dans le cadre de cette réglementation. C'est précisément pour la même raison qu'une disposition pénale a été insérée dans la loi Franchimont lorsqu'il y a abus du droit de consulter le dossier (article 460ter du Code pénal). Par «tiers», on vise bien évidemment en premier lieu le condamné, la personne internée ou détenue même. Mais ses proches peuvent également être victimes d'actes attentatoires.

L'article 8 de la proposition de loi ne prévoit cependant pas de sanction pénale. La victime perd uniquement le droit de continuer à être informée au sujet du déroulement de la détention. Elle ne perd toutefois pas le droit de communiquer des conditions la concernant.

L'évaluation d'éventuels incidents est laissée en première instance au ministère public qui devra constater qu'une victime n'a plus d'intérêt «légitime». Comme la victime a un droit subjectif de recevoir des informa-

Zo is het van belang dat het slachtoffer weet dat een bepaalde maatregel werd ingetrokken.

De intrekking van de maatregel betekent niet noodzakelijk dat de dader opnieuw is opgesloten. Hij kan voortvluchtig zijn. Het slachtoffer zal hiervan in kennis worden gesteld evenals van het ogenblik waarop hij gevat en opnieuw opgesloten wordt.

Deze bepaling verplicht de gevangenis tevens het slachtoffer op de hoogte te brengen van een ontvluchting van de dader.

Op dezelfde wijze als bepaald in artikel 5 stelt de minister bevoegd voor Justitie het slachtoffer tijdig en uiterlijk voor de inwerkingtreding van de maatregelen van deze feiten op de hoogte.

Art. 7

Alhoewel deze situaties eerder uitzonderlijk zijn, moet deze wet ook toelaten dat slachtoffers in kennis kunnen worden gesteld wanneer hun dader vrijkomt ingevolge strafeinde of wanneer deze in de gevangenis overlijdt. Er worden uiteraard geen nadere details verleend over de omstandigheden van het overlijden.

Wat de wijze van berichtgeving aan het slachtoffer betreft, wordt verwezen naar hetgeen bepaald is in artikel 5.

Art. 8

Het kan niet de bedoeling zijn dat slachtoffers de informatie die zij in het kader van deze reglementering verkrijgen, gaan misbruiken. Net om dezelfde reden werd in de wet Franchimont een strafbepaling ingeschreven wanneer misbruik wordt gemaakt van het recht op dossierinzage (artikel 460ter van het Strafwetboek). Met «derden» wordt in de eerste plaats uiteraard verwezen naar de veroordeelde, geïnterneerde of aangehouden persoon zelf. Maar ook zijn naasten kunnen het slachtoffer worden van bepaalde inbreuken.

Artikel 8 van het voorstel voorziet echter niet in een strafsancie. Het slachtoffer verliest slechts het recht om verder geïnformeerd te worden over het detentieverloop. Het slachtoffer verliest echter niet het recht om slachtoffergerichte voorwaarden mee te delen.

De beoordeling van eventuele incidenten wordt in eerste instantie overgelaten aan het openbaar ministerie dat zal moeten vaststellen dat een slachtoffer geen «legitiem» belang meer heeft. Aangezien het slachtof-

tions, on ne peut pas y déroger sans raison. Elle peut saisir le juge civil (en référé). Mais l'auteur peut également le faire lorsqu'il estime que la victime a perdu son droit et que le parquet ne donne aucune suite. S'il a également encouru un dommage moral ou matériel, il peut bien entendu demander un dédommagement.

fer een subjectief recht heeft op informatie, kan hier niet zomaar afbreuk aan worden gedaan. Hij kan het geschil aanhangig maken bij de burgerlijke rechter (in kortgeding). Maar ook de dader kan dit wanneer hij meent dat het slachtoffer zijn recht heeft verbeurd en het parket hieraan geen gevolg geeft. Indien hij hierbij ook morele of materiële schade heeft opgelopen, kan hij uiteraard schadevergoeding eisen.

Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)
Jo VANDEURZEN (CD&V)
Tony VAN PARYS (CD&V)

PROPOSITION DE LOI**CHAPITRE IER****disposition générale et définitions****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Pour l'application de la présente loi, l'on entend par:

1° «permission de sortir»: l'autorisation de quitter la prison pour la durée fixée dans la permission, le départ et le retour ayant lieu le même jour;

2° «congé pénitentiaire»: l'autorisation de quitter la prison pendant une durée déterminée qui ne peut dépasser trois jours civils consécutifs;

3° «semi-liberté»: l'autorisation de quitter systématiquement la prison durant les périodes fixées au préalable avec un maximum de douze heures par jour;

4° «surveillance électronique»: l'autorisation de subir la peine en dehors de la prison moyennant l'accord du condamné de se soumettre à un horaire dont le respect peut être contrôlé à distance;

5° «mise en liberté provisoire»: l'autorisation de quitter la prison, l'exécution de la peine étant suspendue;

6° «mise en liberté à l'essai»: la mise en liberté provisoire de l'interné, qui prend un caractère définitif à l'issue d'une période d'essai dont la durée est fixée par la commission de défense sociale;

7° «liberté sous condition»: la remise en liberté, assortie d'une ou de plusieurs conditions;

8° «victime»: une personne physique ou, si elle est décédée, ses ayants droit, qui peut justifier d'un intérêt direct et légitime à fournir des informations concernant

WETSVOORSTEL**HOOFDSTUK I****algemene bepaling en definities****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet

Art. 2

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° «uitgangsvergunning»: «de toelating om de gevangenis te verlaten, met vertrek en terugkeer dezelfde dag, voor de duur die in de vergunning wordt bepaald»;

2° «penitentiair verlof»: «de toelating om de gevangenis te verlaten voor een welbepaalde duur die maximum drie opeenvolgende kalenderdagen mag bedragen»;

3° «halve vrijheid»: «de toelating om gedurende vooraf bepaalde tijdsperiodes stelselmatig de gevangenis te verlaten met een maximum van twaalf uur per dag»;

4° «elektronisch toezicht»: «de toelating om de straf buiten de gevangenis te ondergaan mits akkoord van de veroordeelde om zich te onderwerpen aan een dag-schema waarvan de naleving kan worden gecontroleerd van op afstand»;

5° «voorlopige invrijheidstelling»: «de toelating om de gevangenis te verlaten in combinatie met het opschorten van de strafuitvoering»;

6° «vrijheid op proef»: «de voorlopige invrijheidstelling van de geïnterneerde die een definitief karakter krijgt na het doorlopen van een proefperiode waarvan de duur wordt bepaald door de commissie tot bescherming van de maatschappij»;

7° «vrijheid onder voorwaarden»: «de invrijheidstelling onder oplegging van een of meer voorwaarden»;

8° «slachtoffer»: «een natuurlijke persoon, of zijn rechthebbenden zo het overleden is, dat een legitiem en direct belang heeft om informatie te verstrekken over

des conditions qu'il convient éventuellement d'imposer dans son intérêt et à être informée concernant:

a) le fait que la peine a effectivement été mise à exécution ou que le condamné s'est soustrait à l'exécution de la peine ou de la mesure;

b) le fait que la personne suspectée d'avoir commis l'infraction dont l'intéressé a été victime a été mise en détention par le juge d'instruction ou est en fuite;

c) l'octroi ou le retrait des mesures visées aux points 1° à 7° et la modification des conditions imposées dans l'intérêt de la victime;

d) le transfèrement ou le transit visé par la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement inter-étatique des personnes condamnées;

e) le fait que le condamné s'est soustrait à la poursuite de l'exécution de sa peine ou de sa mesure et sa réincarcération;

f) le fait que le détenu condamné quittera la prison à la suite ou non de l'expiration de la peine ou de la fin de la détention préventive;

g) l'octroi ou le refus de la remise en liberté définitive d'une personne internée;

h) le décès du détenu condamné ou de la personne internée.

CHAPITRE II

LE STATUT DE LA VICTIME LORSQUE L'AUTEUR QUITTE LA PRISON

Art. 3

Il appartient au ministère public d'apprécier l'intérêt direct et légitime de la victime.

Art. 4

§ 1er. La victime n'est informée des faits visés à l'article 2, 8°, ou ne peut faire imposer des conditions particulières dans son intérêt que:

1° s'il s'agit d'une infraction visée aux articles 347*bis*, 372 à 378, 379 à 388 si les faits ont été commis sur des mineurs ou avec leur participation; aux articles 393 à 397 ou de la tentative punissable de commettre ces faits; aux articles 398 à 404, 407 à 410, 423 à 432, 442*bis* ou 468 à 476 du Code pénal; et

eventueel in zijn belang op te leggen voorwaarden en om geïnformeerd te worden over:

a) het feit dat de straf effectief in uitvoering werd gebracht of het feit dat de veroordeelde zich heeft onttrokken aan de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel;

b) het feit dat de verdachte van het misdrijf waarvan betrokkene slachtoffer is, aangehouden werd door de onderzoeksrechter of voortvluchtig is;

c) de toekenning of de intrekking van de maatregelen als bedoeld in het 1° tot het 7° en de wijziging van de in het belang van het slachtoffer opgelegde voorwaarden;

d) de overbrenging of doortocht als bedoeld in de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de geïnterneerde personen;

e) het feit dat de veroordeelde zich heeft onttrokken aan de verdere tenuitvoerlegging van zijn straf of maatregel en zijn wederopsluiting;

f) het feit dat de veroordeelde gedetineerde de gevangenis zal verlaten al dan niet ingevolge het bereiken van het strafeinde of het einde van de voorlopige hechtenis;

g) de toekenning of de weigering van de definitieve invrijheidstelling aan een geïnterneerde;

h) het feit dat de veroordeelde gedetineerde of geïnterneerde overleden is.

HOOFDSTUK II

POSITIE VAN HET SLACHTOFFER WANNEER DE DADER DE GEVANGENIS VERLAAT

Art. 3

De beoordeling van het legitiem en direct belang van het slachtoffer komt toe aan het openbaar ministerie.

Art. 4

§ 1. Het slachtoffer wordt alleen maar geïnformeerd over de feiten als bedoeld in artikel 2, 8° of kan enkel bijzondere voorwaarden in zijn belang laten opleggen wanneer:

1° het gaat om een misdrijf als bedoeld in de artikelen 347*bis*, 372 tot 378, 379 tot 388 indien de feiten gepleegd werden op minderjarigen of met hun deelneming, 393 tot 397 of de strafbare poging hiertoe; 398 tot 404, 407 tot 410, 423 tot 432, 442*bis* of 468 tot 476 van het Strafwetboek; en

2° si la victime a exprimé, par une déclaration écrite, son souhait d'être tenue informée des faits visés à l'article 2, 8°, ou de faire imposer, dans son intérêt, des conditions particulières.

La déclaration écrite prévue à l'alinéa 1er, 2°, peut être transmise par la victime même, ou par l'intermédiaire de son avocat, au fonctionnaire du Service des Maisons de Justice chargé de l'accueil des victimes, dès la commission du fait subi par la victime. La victime peut également faire cette déclaration écrite devant un fonctionnaire de police.

Un fonctionnaire du Service des Maisons de Justice chargé de l'accueil des victimes informe la victime ou, si elle est décédée, ses ayants droit des conditions auxquelles elle peut être informée de l'un des faits visés à l'article 2, 8°, et des conditions imposées dans son intérêt lorsque des informations ont été recueillies quant aux conditions particulières à imposer éventuellement dans son intérêt.

§ 2. Si le ministère public estime que la victime n'a pas d'intérêt direct et légitime, il l'en informe immédiatement par lettre.

§ 3. Le ministère public transmet, immédiatement après réception, la demande écrite d'informations au directeur de la prison ou de l'établissement où séjourne le condamné, l'interné ou le détenu provisoire.

La victime est informée par le ministère public de l'arrestation, par le juge d'instruction, de la personne suspectée d'avoir commis l'infraction dont elle a été victime. Si le suspect a déjà été arrêté au moment où la déclaration écrite parvient au ministère public, ce dernier en informe la victime le plus rapidement possible.

Dans le cas d'une condamnation coulée en force de chose jugée, la victime est avertie par le ministère public immédiatement après la mise à exécution effective de la peine. Si la peine est déjà en cours d'exécution au moment où la déclaration écrite parvient au ministère public, ce dernier en informe la victime le plus rapidement possible.

§ 4. Dès la réception de la déclaration écrite, le ministère public recueille dans les meilleurs délais les informations que la victime souhaite fournir sur les conditions particulières à imposer éventuellement dans son intérêt.

2° het slachtoffer door middel van een schriftelijke verklaring te kennen heeft gegeven dat hij geïnformeerd wenst te worden over de feiten als bedoeld in artikel 2, 8° of dat hij bijzondere voorwaarden in zijn belang wenst te laten opleggen.

De schriftelijke verklaring als bedoeld in het eerste lid, 2° kan het slachtoffer zelf of via zijn advocaat aan een ambtenaar van de Dienst Justitiehuisen belast met het slachtofferonthaal overmaken vanaf het ogenblik dat het feit, waarvan betrokkene slachtoffer is, gepleegd is. Het slachtoffer kan deze schriftelijke verklaring ook afleggen ten overstaan van een politieambtenaar.

Een ambtenaar van de Dienst Justitiehuisen belast met het slachtofferonthaal licht het slachtoffer, of zijn rechthebbenden zo het slachtoffer overleden is, in over de voorwaarden waaronder hij in kennis kan worden gesteld van één van de feiten als bedoeld in artikel 2, 8° en van de in zijn belang opgelegde voorwaarden wanneer over de eventueel in zijn belang op te leggen voorwaarden inlichtingen werden ingewonnen.

§ 2. Indien het openbaar ministerie oordeelt dat het slachtoffer geen legitiem en direct belang heeft, stelt het dit slachtoffer hiervan onmiddellijk per brief in kennis.

§ 3. Het openbaar ministerie maakt het schriftelijke verzoek tot informatieverstrekking onmiddellijk na de ontvangst ervan over aan de directeur van de gevangenis of de inrichting waar de veroordeelde, geïnterneerde of voorlopig gehechte verblijft.

Het slachtoffer wordt door het openbaar ministerie verwittigd van de aanhouding door de onderzoeksrechter van de verdachte van het misdrijf waarvan hij slachtoffer is. Indien de verdachte reeds aangehouden is op het ogenblik dat de schriftelijke verklaring het openbaar ministerie bereikt, verwittigt het openbaar ministerie het slachtoffer hiervan zo snel mogelijk.

Bij een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wordt het slachtoffer door het openbaar ministerie verwittigd onmiddellijk nadat de straf effectief in uitvoering wordt gebracht. Indien de straf reeds in uitvoering is op het ogenblik dat de schriftelijke verklaring het openbaar ministerie bereikt, verwittigt het openbaar ministerie het slachtoffer hiervan zo snel mogelijk.

§ 4. Het openbaar ministerie wint zo snel mogelijk na ontvangst van de schriftelijke verklaring van het slachtoffer bij dit slachtoffer inlichtingen in over eventueel in zijn belang op te leggen bijzondere voorwaarden.

Le ministère public transmet immédiatement ces informations au directeur de la prison ou de l'établissement où le condamné séjourne ou au greffe du juge d'instruction, de la chambre du conseil ou de la chambre des mises en accusation, dans le cas d'une détention préventive.

§ 5. Lorsque l'auteur a été interné, le ministère public transmet immédiatement la demande écrite d'information et les conditions particulières à imposer à la commission de défense sociale dont relève l'interné.

§ 6. La victime peut révoquer, en tout ou en partie et par écrit, son souhait d'être informée auprès du ministère public. Ce dernier en informe immédiatement le directeur de l'établissement dans lequel se trouve l'intéressé.

§ 7. La victime peut à tout moment fournir des informations complémentaires au ministère public sur des conditions particulières à imposer éventuellement dans son intérêt.

Le ministère public transmet immédiatement ces informations au directeur de la prison où le condamné subit sa peine ou de l'établissement où il est détenu.

Lorsque l'auteur est interné, le ministère public transmet immédiatement ces informations à la commission de défense sociale dont l'interné relève.

§ 8. Si l'auteur se soustrait à l'exécution de sa peine ou de la mesure ou qu'il est en fuite, le ministère public en informe la victime par lettre, dans la mesure où elle souhaite encore être informée.

§ 9. Le directeur de la prison ou de l'établissement où le condamné, l'interné ou le détenu provisoire séjourne informe celui-ci de l'identité des victimes qui souhaitent toujours être informées.

Art. 5

Le ministre qui a la Justice dans ses attributions informe, en temps utile et au plus tard, avant la remise en liberté dans le cadre de l'une des mesures prévues à l'article 2, 1° à 7°, ou du transfèrement ou du transit prévus par la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement

Het openbaar ministerie maakt deze inlichtingen onmiddellijk over aan de directeur van de gevangenis of inrichting waar de veroordeelde verblijft of aan de griffie van de onderzoeksrechter, de raadkamer of de kamer van Inbeschuldigingstelling in het geval van een voorlopige hechtenis.

§ 5. Wanneer de dader werd geïnterneerd, maakt het openbaar ministerie het schriftelijk verzoek tot informatieverstrekking en de op te leggen bijzondere voorwaarden onmiddellijk over aan de commissie tot bescherming van de maatschappij onder wiens bevoegdheid de geïnterneerde ressorteert.

§ 6. Het slachtoffer kan zijn wens om geïnformeerd te worden, schriftelijk geheel of gedeeltelijk herroepen bij het openbaar ministerie. Het openbaar ministerie stelt de directeur van de inrichting waar de betrokkene zich bevindt hiervan onmiddellijk in kennis.

§ 7. Het slachtoffer kan te allen tijde bijkomende inlichtingen verschaffen aan het openbaar ministerie over eventueel in zijn belang op te leggen bijzondere voorwaarden.

Het openbaar ministerie maakt deze informatie onmiddellijk over aan de directeur van de gevangenis of de inrichting waar de veroordeelde zijn straf ondergaat of alwaar hij aangehouden is.

Wanneer de dader geïnterneerd is, bezorgt het openbaar ministerie deze informatie onmiddellijk aan de commissie tot bescherming van de maatschappij onder wiens bevoegdheid de geïnterneerde ressorteert.

§ 8. Indien de dader zich onttrekt aan de tenuitvoerlegging van zijn straf of maatregel of voortvluchtig is, stelt het openbaar ministerie het slachtoffer hiervan per brief in kennis, voor zover het slachtoffer nog wenst geïnformeerd te worden.

§ 9. De directeur van de gevangenis of de inrichting waar de veroordeelde, geïnterneerde of voorlopig gehechte verblijft, stelt deze laatste in kennis van de identiteit van de slachtoffers die verder wensen geïnformeerd te worden.

Art. 5

Tijdig en uiterlijk voor de vrijlating ingevolge één van de maatregelen als bedoeld in artikel 2, 1° tot 7°, of van de overbrenging of doortocht als bedoeld in de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de geïnterneerde personen deelt de minister be-

inter-étatique des personnes condamnées, la victime qui souhaite encore être informée de l'événement et des conditions particulières éventuelles imposées dans l'intérêt de la victime.

Art. 6

Le ministre qui a la Justice dans ses attributions informe, en temps utile et au plus tard, avant la survenance des faits en question, la victime qui souhaite encore être informé:

- 1° que les conditions imposées dans l'intérêt de la victime sont modifiées;
- 2° que la mesure octroyée est définitivement rapportée;
- 3° que le condamné ou l'interné se soustrait à la suite de l'exécution de sa peine ou de la mesure;
- 4° que le détenu provisoire est en fuite;
- 5° que le condamné ou l'interné qui s'était soustrait à la suite de l'exécution de sa peine ou de la mesure est réincarcéré.

Art. 7

Le ministre qui a la Justice dans ses attributions informe la victime qui souhaite encore être informée, en temps utile et, au plus tard, avant la sortie de prison, que le détenu condamné quitte la prison parce qu'il a atteint le terme de sa peine.

De la même manière, la victime sera informée de la fin de la détention préventive ou du décès d'un détenu condamné, d'un interné ou d'une personne arrêtée.

Art. 8

Toute utilisation par la victime d'informations obtenues sur la base de la présente loi, qui a pour but ou pour effet de porter atteinte à la vie privée, à l'intégrité physique ou morale ou aux biens de tiers, entraîne la perte définitive du droit d'être informé.

8 décembre 2004

voegd voor Justitie dit feit en de eventueel in het belang van het slachtoffer opgelegde voorwaarden mee aan het slachtoffer dat nog wenst geïnformeerd te worden.

Art. 6

Aan het slachtoffer dat nog wenst geïnformeerd te worden, deelt de minister bevoegd voor Justitie tijdig en uiterlijk voor de inwerkingtreding van volgende feiten:

- 1° de in het belang van het slachtoffer opgelegde voorwaarden worden gewijzigd;
- 2° de toegekende maatregel definitief wordt ingetrokken;
- 3° de veroordeelde of geïnterneerde zich onttrekt aan de verdere tenuitvoerlegging van zijn straf of maatregel;
- 4° de voorlopig gehechte voortvluchtig is;
- 5° de veroordeelde of geïnterneerde die zich had onttrokken aan de verdere tenuitvoerlegging van zijn straf of maatregel opnieuw opgesloten is.

Art. 7

De minister bevoegd voor Justitie deelt tijdig en uiterlijk voor het verlaten van de gevangenis aan het slachtoffer dat nog wenst geïnformeerd te worden, mede dat de veroordeelde gedetineerde de gevangenis verlaat ingevolge het bereiken van het strafeinde.

Het slachtoffer zal op dezelfde wijze op de hoogte gehouden worden van het einde van de voorlopige hechtenis of van het feit dat een veroordeelde gedetineerde, geïnterneerde of aangehouden persoon overleden is.

Art. 8

Elk gebruik door het slachtoffer van via deze wet verkregen inlichtingen dat tot doel en tot gevolg heeft, inbreuk te maken op het privé-leven of de fysieke of morele integriteit of de goederen van derden brengt definitief het verlies mee van het recht om geïnformeerd te worden.

8 december 2004

Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)
Jo VANDEURZEN (CD&V)
Tony VAN PARYS (CD&V)